

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: J. V., narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupen Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2021, č. j. KUUK/070446/2021/DS/Bal,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 26. 5. 2021, č. j. KUUK/070446/2021/DS/Bal, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, odboru dopravy, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 21. 1. 2021, zn. OD-3121/2021/Ber. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 18. 5. 2020 v registru řidičů.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na příložené rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/VO, či rozhodnutí Městského úřadu Černošice č. j. MUCE 20786/2019 SO, vydaná ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená praxe správního orgánu, kdy se správní orgán na základě podaného odvolání zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobný postup podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí dalších správních orgánů, konkrétně rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, či rozhodnutí Magistrátu města Kladna č. j. ŘP/741/19-16/Ka (pozn. soudu – žalobce ohledně všech uvedených rozhodnutí v žalobě ani neuvedl správní orgán, který je vydal; soud proto v tomto směru vycházel z rozhodnutí příložených k žalobě). Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, která by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto dle názoru žalobce správné, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
3. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze dle žalobce pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Pro ilustraci žalobce poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901, a série GF/2013, č. bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu podmínku dostatečné individualizace skutku. Naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, č. bloku C 1404971, je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Z rozhodnutí by dle žalobce měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Argumentace, že přestupce dal svým podpisem souhlas s tímto druhem projednání a se správností daného rozhodnutí, je dle žalobce chybná. Dle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí správního orgánu odpovídal přestupce, stejně tak po něm nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat jeho nápravu.
4. Žalobce dále v žalobě obecně uvedl, že podklad není způsobilý pro zápis bodů zejména v případech, kdy není z vydaného rozhodnutí zřejmé, že přestupce porušil danou povinnost, například pokud v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není z popisu přestupku zřejmé, že přestupce svou povinnost porušil za jízdy a jako řidič motorového vozidla. O nezpůsobilý podklad se dle žalobce jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde mělo ke spáchání přestupku dojít, a není tak možné vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Pokud tomu tak není, nelze dle názoru žalobce na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

5. Žalobce se následně věnoval jednotlivým rozhodnutím o přestupcích, na základě kterých dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Ve vztahu k deseti pokutovým blokům ze dne 1. 8. 2010, 28. 11. 2010, 1. 11. 2011, 11. 6. 2012, 11. 11. 2012, 12. 4. 2016, 5. 3. 2017, 18. 2. 2018, 7. 3. 2020 a 18. 5. 2020 žalobce shodně namítal, že v nich není přesně zjištěna osoba přestupce, neboť údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsané požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostačující je dle popisu rovněž ověření totožnosti. Dále v nich není přesně a přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Jednoznačně stanoveno není ani místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce i název ulice, kde mělo k přestupku dojít, není uveden úplně, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. To platí i pro právní kvalifikaci této povinnosti, zapsanou ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná. To samé neuvedení celé právní normy je namítáno i u právní kvalifikace přestupku, kdy tento údaj je kromě toho také částečně nečitelný. V pokutových blocích není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně, či z nedbalosti. Není z nich zcela zřetelná výše uložené sankce. Jednoznačně není zaznamenáno ani místo, kde byly pokutové bloky vydány. Není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem je uvedeno tak, že znemožňuje přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
6. K rozhodnutí Magistrátu města Mostu ze dne 26. 3. 2019, č. j. MmM/035313/2019/OSČ-P/MK, žalobce namítal, že v rozhodnutí o přestupku jsou zjevné nedostatky v jednotlivých požadovaných náležitostech, z nichž každá jednotlivě či celkově způsobují nepřezkoumatelnost rozhodnutí. První недостаток žalobce spatřoval v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, kdy minimálně porušení § 18 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka. Správní orgán dále dle žalobce v rozhodnutí neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, když konstatuje, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo. Dále z rozhodnutí dle žalobce není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, z popisu přestupkového jednání není zjevné dostatečné zjištění věci, kdy žalobce již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Dle názoru žalobce správní orgán při vydání rozhodnutí pochybil, když nenařídil ve věci ústní jednání, a mohlo tedy dojít opět k nedostatečnému zjištění věci. Nejsou zde jednoznačně zjištěné pohnutky žalobce vedoucí k přestupkovému jednání, kdy hodnocení jednání žalobce je poněkud abstraktní. Celé rozhodnutí o přestupku se žalobci jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku ani jeho podstatu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, přičemž navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Popsal, že správní orgán prvního stupně a následně i žalovaný při svém rozhodování vycházeli nejen z oznámení o přestupcích, ale i Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

z jednotlivých rozhodnutí o přestupcích, která shledali být způsobilými pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný upozornil, že z důvodu skartace se nepodařilo ve správním řízení o námitkách opatřit pokutové bloky k přestupkům projednaným ve dnech 1. 8. 2010, 28. 11. 2010, 1. 11. 2011 a 18. 4. 2013, avšak nevznikly žádné pochybnosti o opodstatněnosti a správnosti záznamu bodů žalobci, neboť příslušná oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení byla ve spise obsažena, obsahovala správné údaje žalobce a jednalo se o rozličné přestupky páchané v různých místech České republiky tímž vozidlem reg. zn. X, což vyloučilo případnou možnost chyby lidským faktorem, když daná oznámení zpracovávali rozliční oznamovatelé.

8. Žalovaný se následně vyjádřil k jednotlivým rozhodnutím o přestupku, přičemž uzavřel, že všechny podklady pro záznam bodů v registru řidičů, tj. oznámení a rozhodnutí o přestupcích, byly způsobilé pro záznam bodů, přičemž počet připsaných bodů odpovídal příloze k zákonu o silničním provozu.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný sdělili soudu, že souhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez jednání.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. V prvé řadě soud shledal nedůvodnost žalobní námitky, podle které měl žalovaný zcela ignorovat předložené důkazní prostředky a návrhy. V celém správním řízení totiž žalobce žádné důkazy nepředložil. Rozhodnutí správních orgánů namítaná v bodě 2 odůvodnění tohoto rozsudku ve správním řízení předložena ani namítána nebyla.
13. Dle názoru soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům či jiným rozhodnutím o přestupku coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
14. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

15. Z výše uvedeného popisu současně vyplývá zásadní rozdíl mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a řízením o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají, přičemž na rozdílnost obou řízení zcela správně upozornil žalovaný v napadeném rozhodnutí. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí o přestupku a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchaní přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
16. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Na zmíněný judikát navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ve kterém se zabýval problematikou skartovaných pokutových bloků, přičemž uvedl, že „*tyto závěry (rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46 – pozn. soudu) však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje. (...) Závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok (více viz odst. [23] tohoto odůvodnění; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.“ Soud se ztotožňuje s citovaným judikátem, ze kterého je zřejmé, že povinnost správního orgánu vyžádat jednotlivé pokutové bloky se týká případů, kdy je kvalifikovaně zpochybněn obsah oznámení o uložení pokuty za přestupek.

17. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o přestupcích (oznámení o uložení pokuty za přestupek), která byla podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval. Žalovaný na stranách 7 až 11 napadeného rozhodnutí zkoumal formální a obsahové náležitosti jednotlivých rozhodnutí o přestupcích (oznámení o uložení pokuty za přestupek), přičemž posléze dospěl k závěru, že žalobci byly za přestupková jednání správně zaznamenány odpovídající počty bodů, a že tedy ke dni 18. 5. 2020 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum jednotlivých rozhodnutí o přestupcích v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly. Námitka žalobce, že se žalovaný uvedenými podklady nezabýval, proto není důvodná.
18. Soud se následně zabýval námitkami žalobce vůči jednotlivým rozhodnutím o přestupcích, přičemž soud na tomto místě upozorňuje na relevantní judikaturu a právní úpravu.
19. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že „*blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaneho, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.*“ Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkových formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jízda bez použití BP nebo pásy, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

20. Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
21. Obsahové náležitosti příkazových bloků vydaných za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky stanovuje § 92 odst. 2 citovaného zákona, dle něhož se v příkazovém bloku uvede
 - a) jméno, popřípadě jména, a příjmení obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, a název právnické osoby,
 - b) datum narození obviněného nebo identifikační číslo osoby, pokud je obviněným právnická nebo podnikající fyzická osoba, bylo-li jim přiděleno,
 - c) adresa místa trvalého pobytu obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, nebo adresa sídla obviněného, je-li právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, nebo adresa místa, kde se nachází jeho nemovitý majetek, nebo adresa místa, kde vykonává svoji činnost v případě, že na území České republiky nemá sídlo nebo je nelze zjistit a má na území České republiky nemovitý majetek nebo zde vykonává svoji činnost,
 - d) podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou,
 - e) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění,
 - f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána,
 - g) výše uložené pokuty nebo záruky za splnění povinnosti,
 - h) označení správního orgánu,
 - i) jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby,
 - j) podpis oprávněné úřední osoby,
 - k) datum a místo vydání příkazového bloku a
 - l) poučení, že podpisem obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
22. Soud se následně zabýval jednotlivými rozhodnutími o přestupcích, přičemž se jedná o 9 pokutových bloků a 2 rozhodnutí správních orgánů. Na tomto místě soud konstatuje, že některé údaje v žalobě ohledně vydání jednotlivých pokutových bloků neodpovídají skutečnosti. Žalobce v žalobě namítal pochybení v jednotlivých kolonkách pokutového bloku ze dne 18. 5. 2020, přičemž soud shledal, že žádný pokutový blok z uvedeného data není zmiňován v rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a ani není součástí správního spisu. Stejnou námitku ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 18. 5. 2020 učinil žalobce již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, přičemž žalovaný na straně 12 napadeného Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutí upozornil žalobce, že žádný takový pokutový blok neexistuje, nýbrž datum 18. 5. 2020 je datem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o přestupku Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 10. 12. 2019, č. j. 18603/OD-P/Ka. Přesto žalobce v žalobě opětovně vznáší námitky spočívající v nedostatečných údajích v jednotlivých kolonkách zmíněného neexistujícího pokutového bloku. Dále soud shledal, že v žalobě je zmiňován pokutový blok ze dne 11. 11. 2012, který však rovněž není uveden v žádných dokumentech správního spisu, přičemž lze usuzovat, že se snad jedná o písařskou chybu a že jde o pokutový blok ze dne 18. 4. 2013 ohledně přestupku žalobce spáchaného dne 11. 12. 2012. Níže se soud bude důkladně zabývat jednotlivými rozhodnutími o přestupcích a podklady pro zápis bodů do evidenční karty řidiče.

23. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vyhotoveného dne 2. 8. 2010 pod č. j. KRPK-43849/PŘ-2010-1900DP odborem služby dopravní policie Karlovy Vary soud zjistil, že žalobci byla dne 1. 8. 2010 uložena pokuta blokem série NA/2007, č. 2207394 za to, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 30 km/h (a méně než 50 km/h; tomuto jednání odpovídají 3 body), když nejvyšší dovolená rychlost jízdy byla 90 km/h a rychlost po odečtu možné odchylky měřicího zařízení byla 127 km/h, přičemž tohoto jednání se dopustil jako řidič vozidla Volkswagen Touareg reg. zn. X. V oznámení o uložení pokuty se dále uvádí, že popsáním jednáním žalobce porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. K přestupku došlo dle oznámení dne 1. 8. 2010 v 15:30 hodin na silnici č. I/13 mimo obec.
24. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vyhotoveného dne 29. 11. 2010 pod č. j. KRPU-115714/PŘ-2010-040306 dopravním inspektorátem Chomutov soud zjistil, že žalobci byla dne 28. 11. 2010 uložena pokuta blokem série AQ/2009, č. 229221 za porušení povinnosti vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky, konkrétně značek C 2a – Přikázaný směr jízdy přímo a B 24b – Zákaz odbočování vlevo (tomuto jednání odpovídá 1 bod), přičemž tohoto jednání se dopustil jako řidič vozidla Volkswagen Touareg reg. zn. X. V oznámení o uložení pokuty se dále uvádí, že popsáním jednáním žalobce porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, za což mu byla uložena pokuta ve výši 200 Kč. K přestupku došlo dle oznámení dle 28. 11. 2010 v 15:00 hodin v obchodní zóně v Otvicích.
25. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vyhotoveného dne 8. 11. 2011 pod č. j. KRPK-64494/PŘ-2011-190306 dopravním inspektorátem Karlovy Vary soud zjistil, že žalobci byla dne 1. 11. 2011 uložena pokuta bloky série AO/2009, č. O 2665026 a č. O 2665027 za to, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více (a o méně než 40 km/h; tomuto jednání odpovídají 3 body), když nejvyšší dovolená rychlost jízdy byla 50 km/h a rychlost po odečtu možné odchylky měřicího zařízení činila 78 km/h, přičemž tohoto jednání se dopustil jako řidič vozidla Volkswagen Touareg reg. zn. X. V oznámení o uložení pokuty se dále uvádí, že popsáním jednáním žalobce porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč (2 pokutové bloky po 500 Kč). K přestupku došlo dle oznámení dne 1. 11. 2011 v 13:47 hodin na silnici č. I/6 v obci Drahotice.
26. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vyhotoveného dne 18. 4. 2013 pod č. j. KRPA-2502/PŘ-2013-000007 odborem služby dopravní policie Praha 4 soud zjistil, že žalobci byla dne 18. 4. 2013 uložena pokuta blokem série FD/2013, č. D 0012228 za to, že dne 11. 12. 2012 překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou mimo Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

obec, která činila 60 km/h, po odečtu možné odchylky měřicího zařízení o 23 km/h (celkem činila po odečtu 83 km/h), tedy o více než 10 km/h a méně než 30 km/h (tomuto jednání odpovídají 2 body), přičemž tohoto jednání se dopustil jako řidič vozidla reg. zn. X. V oznámení o uložení pokuty se dále uvádí, že popsáním jednáním žalobce porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. K přestupku došlo dle oznámení dne 11. 12. 2012 v 14:37 hodin v Praze „*tunel, Cholupice, sm. D5, pruh 1*“, z čehož je soudu zřejmé, že se jednalo o překročení rychlosti v Komořanském tunelu poblíž Cholupic na dálnici D 0 (Pražský okruh) ve směru k dálnici D5.

27. Z pokutového bloku vydaného dne 1. 8. 2012, série AG/2009, č. G 0604682 soud zjistil, že byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „*11. 6. 2012, 13:29 hod., RZ X, Lipská, Praha 6, překročení rychlosti 50/78/75*“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 25 km/h, tedy o více než 20 km/h a méně než 40 km/h (tomuto jednání odpovídají 3 body). Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Ze zápisu o podání vysvětlení žalobcem sepsaného Městskou policií hl. m. Prahy dne 1. 8. 2012 soud zjistil, že zmíněný přestupek se skutečně stal dne 11. 6. 2012, jak je uvedeno výše, avšak pokutový blok byl vydán až dne 1. 8. 2012 poté, co se žalobce dostavil k podání vysvětlení. Při podání vysvětlení byl totiž žalobce seznámen s fotodokumentací přestupku, k čemuž uvedl, že se na fotkách poznává, řídil on, přičemž přestupek uznává.
28. Z pokutového bloku vydaného dne 12. 4. 2016, série JL/2015, č. L 0316507 soud zjistil, že byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „*I/20, Tašovice, 12. 4. 2016, 14:53 hod., X, porušení rychlost v obci 50/66/63*“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h (tomuto jednání odpovídají 2 body). Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.
29. Z pokutového bloku vydaného dne 5. 3. 2017, série JL/2015, č. L 0554102 soud zjistil, že byla žalobci uložena pokuta 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „*5. 3. 2017 v 14:00, sil. I/13, České Zlatníky, X, překročení rychlosti mimo obec 90/115/111, § 18/3 z. č. 361/2000 Sb.*“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h (tomuto jednání odpovídají 2 body). Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.
30. Z pokutového bloku vydaného dne 18. 2. 2018, série AC/2017, č. C 0661653 soud zjistil, že byla žalobci uložena pokuta 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „*Škoda Superb šedá, RZ X. Dne 18. 2. 2018 v 14:33 hod., okr. Most, sil. I/13, u DTS Vrbenský, směr Chomutov, § 4 písm. c) z. č. 361/2000 Sb., nerespektování DZ B20a – 50, rychlost* Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

mimo obec R 50/76/73“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h (tomuto jednání odpovídají 2 body), když rychlost byla omezena dopravní značkou *B20a – Nejvyšší dovolená rychlost* na 50 km/h. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.

31. Z pokutového bloku vydaného dne 7. 3. 2020, série AC/2017, č. C 0911108 soud zjistil, že byla žalobci uložena pokuta 1 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „13:26 hod. 7. 3. 2020, Klášterec nad Ohří, ul. Chomutovská poblíž skateparku na sil. I/13, § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb., překročil rychlost v obci 50/74/71, RZ: X“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 20 km/h a méně než 40 km/h (tomuto jednání odpovídají 3 body). Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.
32. Soud konstatuje, že z devíti výše uvedených rozhodnutí o přestupcích, kdy byl vydán pokutový blok, je zřejmé, že ve čtyřech případech již nebyly k dispozici pokutové bloky z důvodu jejich skartace po uplynutí doby 5 let. Skartaci potvrdily ve všech případech orgány, které pokutové bloky vydaly. Skartovány byly pokutové bloky ze dne 1. 8. 2010, 28. 11. 2010, 1. 11. 2011 a 18. 4. 2013. V těchto případech proto soud vycházel z jednotlivých oznámení o uložení pokuty, jak bylo specifikováno výše. Všechna čtyři výše reprodukováná oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nevzbuzují žádné pochybnosti o tom, že žalobce předmětné přestupky spáchal. Ve všech oznámeních byl žalobce identifikován jménem, příjmením, datem narození, adresou trvalého pobytu, číslem občanského nebo řidičského průkazu, je v nich uvedeno datum uložení pokuty v blokovém řízení a její výše, specifikována čísla příslušných pokutových bloků a identifikována úřední osoba, která pokutový blok vydala. Zároveň ve všech oznámeních byla uvedena zákonná povinnost, kterou žalobce porušil, a skutková podstata přestupku, jehož se žalobce dopustil, přičemž bylo uvedeno místo a čas spáchání přestupku.
33. Žalobce v žalobě nevznášel námitky vůči jednotlivým oznámením o uložení pokuty, nýbrž vůči jednotlivým pokutovým blokům, přičemž pouze obecně namítal, že v nich není konkrétně vymezeno protiprávní jednání, není z nich bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, v jaké výši byla pokuta uložena a kde, kdy a kým bylo toto rozhodnutí vydáno. Soudu není známo, zda žalobce má k dispozici ony skartované pokutové bloky. Faktem zůstává, že skartované pokutové bloky žalobce ve správním ani soudním řízení nepředložil, přestože si musel být vědom, že se ve správním spise nenacházejí. I z toho je patrné, že své námitky žalobce vznáší v zásadě účelově. Je zřejmé, že žalobce ve vztahu ke všem pokutovým blokům uplatňuje pouze paušální typizované námitky stran údajů na pokutových blocích, které vůbec neodpovídají obsahu konkrétních pokutových bloků založených ve spise (např. obecné námitky, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, dostatečně ověřena totožnost, byly označeny toliko paragrafy bez specifikace konkrétního písmene a bodu, chybí údaj o výši sankce, název obce a ulice byl uveden neúplně či nesrozumitelnou zkratkou apod.). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, námitky paušální, typizované,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru není ani třeba vyžádat originály pokutových bloků. Na základě žalobcových paušálních obecných typizovaných námitek směřujících proti pokutovým blokům soudu v nyní projednávané věci nevystaly důvodné pochybnosti, které by jej vedly k závěru, že nepostačuje vycházet z oznámení o přestupku obsažených ve správním spise. Soud tak uzavírá, že předmětná oznámení představují způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce), neboť oznámení a v nich obsažené údaje žalobce věrohodným způsobem nezpochybnil.

34. Přesto se soud zabýval pěti pokutovými bloky, které nebyly skartovány a jsou součástí správního spisu. Obsah těchto pokutových bloků byl reprodukován výše, kde již soud konstatoval, že v jednotlivých pokutových blocích byla vymezena zákonná povinnost, kterou žalobce porušil i skutková podstata přestupku, který žalobce spáchal.
35. K žalobní námitce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na všech pěti pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na všech pokutových blocích v kolonce 4, přičemž je vždy uvedeno číslo občanského průkazu nebo řidičského průkazu. Žalobce podpisem pokutových bloků dal jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v kolonkách 1 až 4 všech pokutových bloků není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru soudu pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobci a jeho totožnost byla řádně ověřena.
36. Žalobce shodně ke všem pokutovým blokům namítal, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Soud však shledal výše, že na předmětných pokutových blocích je vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku dostatečně určitým způsobem. Tato námitka tak není důvodná.
37. K předmětným pokutovým blokům soud dále konstatuje, že formulace v nich obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se v některých případech jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupků ve všech pokutových blocích splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního protiprávního jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo.
38. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že ve všech předmětných pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy, a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná.
39. Důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti údajnému nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na dotčených pokutových blocích je uvedeno místo, kde byly sepsány, jsou opatřeny otiskem razítka orgánu, který je vydal, dále je uvedeno služební číslo, jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, otisk razítka, datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo.

40. Soud se dále zabýval žalobními námitkami ve vztahu k rozhodnutí Magistrátu města Mostu ze dne 26. 3. 2019, č. j. MmM/035313/2019/OSČ-P/MK, ze kterého zjistil, že žalobce byl shledán vinným, že „z nedbalosti dne 29. 4. 2018 ve 14:38 hodin na silnici I/13 u obce České Zlatníky, okres Most, ve směru na obec Bílinu, při řízení motorového vozidla tov. zn. Škoda Superb, reg. zn. X překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, stanovenou zvláštním právním předpisem na 90 km/h, o 36 km/h, když vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 130 km/h, kdy po odečtu možné odchylky rychloměru $\pm 3\%$ z naměřené rychlosti přesahující 100 km/h, v tomto případě tedy - 4 km/h, činila rychlost vozidla 126 km/h. Svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, neboť porušil ustanovení § 18 odst. 3 téhož zákona.“ V rozhodnutí se dále uvádí, že byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Žalobce tedy svým jednáním překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 30 km/h a méně než 50 km/h (tomuto jednání odpovídají 3 body). V odůvodnění rozhodnutí jsou pak popsány podklady pro rozhodnutí a uvedeny úvahy správního orgánu, na základě kterých ke svému závěru ve věci dospěl. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 11. 2019, jak vyplývá z doložky právní moci.
41. Soud shledal, že ve výše uvedeném rozhodnutí Magistrátu města Mostu je popsáno konkrétní jednání žalobce, místo spáchání přestupku i jeho podstata (tedy právní kvalifikace i slovní vyjádření) natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním a umožňuje řádné subsumování pod konkrétní porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, které je uvedeno v příloze zákona o silničním provozu. Soud připomíná, že v nynějším řízení neposuzuje a nemůže posuzovat zákonnost uvedeného rozhodnutí, protože ta není předmětem tohoto řízení. Soud může v tomto řízení hodnotit pouze to, zda rozhodnutí je způsobilé být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, tj. zda jde o pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem. Soud tedy nemohl posuzovat žalobcovy námitky týkající se neprokázání naplnění materiálního znaku přestupku, popisu způsobu, kterým mělo dojít ke spáchání přestupku, nenařízení ústního jednání či zjišťování pohnutek žalobce (přestupce). Prostor pro uplatnění takových námitek byl dán v příslušném správním řízení, ve kterém byl přestupek projednáván. Soud podotýká, že námitka nenařízení ústního jednání je zjevně nedůvodná, když z odůvodnění uvedeného rozhodnutí plyne, že jednání nařízeno bylo na 13. 2. 2019, přičemž právní zástupce žalobce JUDr. Radek Bechyně se z jednání omluvil s odůvodněním, že nevyužije svého práva účastnit se jednání. Soud opětovně konstatuje, že namítaná pochybení by musela být natolik závažná, že rozhodnutí o přestupku nelze vůbec použít jako podklad pro zápis do bodového hodnocení řidiče (např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti). O takovou situaci však v tomto případě nešlo.
42. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce dosáhl 12 bodů v registru řidičů na základě jedenácti rozhodnutí o přestupcích, z čehož bylo 9 pokutových bloků (oznámení o uložení pokuty) a 1 rozhodnutí ve správním řízení (u Magistrátu města Mostu), která byla soudem přezkoumána výše. Posledním rozhodnutím je rozhodnutí o přestupku Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 10. 12. 2019, č. j. 18603/OD-P/Ka, kterým byl žalobce shledán vinným, že „úmyslně dne 7. 5. 2018 kolem 17:00 hod. na pozemní komunikaci v Karlových Varech, ulice Stará Kysibelská na kruhovém objezdu ulic Stará Kysibelská-Kollárova a následně i za kruhovým objezdem ve směru do centra, řídil motorové vozidlo tov. zn. Škoda, reg. zn. x, přičemž za jízdy držel v ruce telefonní přístroj, přestože se to nesmí, kdy tímto jednáním porušil

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

povinnost uloženou mu ustanovením § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu“, čímž se dopustil přestupku dle §125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, přičemž byla žalobci uložena pokuta 1 600 Kč (tomuto jednání odpovídají 2 body). Citované rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci dne 18. 5. 2020, což je zároveň den, ke kterému dosáhl žalobce 12 bodů v registru řidičů. Žalobce neuvedl k předmětnému rozhodnutí o přestupku žádné námitky, když v žalobě je místo toho zmiňován neexistující pokutový blok ze dne 18. 5. 2020 s námitkami ohledně jednotlivých kolonek pokutového bloku, jak bylo již vysvětleno výše. Soud se proto citovaným rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary podrobněji nezabýval, přičemž soud pouze konstatuje, že se jedná o standardní rozhodnutí o přestupku, které je řádně odůvodněno, bylo přezkoumáno v odvolacím řízení, obsahuje stanovené náležitosti, přičemž splňuje předpoklady pro záznam bodů do registru řidičů.

43. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutového bloku, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce skutečně vyjádřil souhlas s údaji uvedenými v pokutovém bloku. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého *„udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřisluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“* S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.
44. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a správní orgány nelze nutit k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostál, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdil žalobce, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání.

45. Žalobu vyhodnotil soud v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
46. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. května 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
předseda senátu